

Protokół Nr 14/2019

Wspólne posiedzenie następujących Komisji Rady Gminy Dąbrówka:

- Komisja Zdrowia, Spraw Socjalnych i Porządku Publicznego,
- Komisja Rozwoju i Gospodarki Mieniem Komunalnym,
- Komisja Skarg, Wniosków i Petycji,
- Komisja Oświaty, Kultury i Sportu,
- Komisja Budżetowo- Finansowa,
- Komisja Gospodarcza,
- Komisja Rewizyjna.

Wspólne posiedzenie Komisji odbyło się dnia 2 października 2019 r. w Urzędzie Gminy Dąbrówka i trwało od godz. 19³⁰ - 21⁰⁰.

W posiedzeniu udział wzięli:

Radni Gminy Dąbrówka: lista obecności w załączeniu do protokołu,

oraz:

- Radosław Korzeniewski - Wójt Gminy Dąbrówka,
- Dorota Wróbel - Zastępca Wójta Gminy,
- Robert Szydlik,
- Sołtysi Gminy Dąbrówka.

Tematem posiedzenia komisji było:

1. Otwarcie posiedzenia;
2. Przedstawienie i omówienie nowego Herbu Gminy Dąbrówka;
3. Sprawy bieżące;
4. Zamknięcie posiedzenia.

Przebieg posiedzenia komisji

Ad. 1 Wspólne posiedzenie komisji otworzyła oraz poprowadziła Pani Agnieszka Gryglas.

Ad. 2 Przedstawienie i omówienie nowego Herbu Gminy Dąbrówka.

Pan Robert Szydlik przedstawił projekt nowego herbu dla Gminy Dąbrówka.

W załączeniu projekt herbu wraz z uzasadnieniem.

Radni podjęli dyskusję na powyższy temat i tym samym rozpoczęto rozmowy nad podjęciem uchwały w sprawie ustanowienia herbu dla Gminy Dąbrówka oraz możliwości przyjęcia sztandaru oraz pieczęci.

W sprawach bieżących poruszono następujące tematy:

Pani Agnieszka Gryglas przedstawiła informacje z dnia 30 września 2019 r. z sesji otwarcia ofert na realizację zadania „Odbiór i zagospodarowanie odpadów komunalnych z terenu Gminy Dąbrówka”. Oferty wpłynęły od poniższych wykonawców:

Projekt herbu Gminy Dąbrówka

Paleta barw RGB

Czerwony: 236-29-37

Złoty (żółty): 255-212-0

Czarny: 6-0-0

Herbu Gminy Dąbrówka

*Na tarczy hiszpańskiej w polu czerwonym nad korabiem złotym
także gałązka dębowa o czterech liściach i trzech żółdździach.*

Uzasnienie symboliki

Gałązka dębowa czyni z herbu gm. Dąbrówka tzw. herb mówiący, a umieszczony poniżej korab złoty to godło rodowe Herbu Korab, którym pieczętowało się rycerstwo osiadłe na terenie dzisiejszej gminy, które dało początek okolicy szlacheckiej Laskowo- oraz późniejszym rodom Laskowskich, Karpińskich i Chajęckich. Rody te, wywodzące się od wspólnych przodków były mocno zasłużone dla tutejszych ziem, a sami Laskowscy władali w XV-XVII w. kilkunastoma wsiami - znaczną częścią obszaru dzisiejszej gminy, a także poza jej granicami; piastowali też znaczące w Polsce przedrozbiorowej urzędy ziemskie i dworskie. Byli wreszcie fundatorami parafii a później kolatorami kościoła w Dąbrówce.

Wyżej wymienione nazwiska do dziś są spotykane na tym terenie, a omawiana okolica zachowała silne szlacheckie tradycje, także dużą liczbę dworów, aż do wybuchu II wojny światowej.

Laskowscy, Karpińscy i Chajęccy herbu Korab

Na terenie obecnej gminy Dąbrówka w dawnych wiekach znajdowało się kilka gniazd rodów szlacheckich – a zatem potomków rycerstwa osadzonego tu jeszcze w czasach Księstwa Mazowieckiego (1138 – 1526). Wskazać tu możemy trzy konkretne nazwiska, które narodziły się właśnie tu – Laskowscy, Karpińscy i Chajęccy, Dąbrowscy.

Nazwiska narodziły się właśnie tu? Tak, ponieważ ich „właściciele”, wcześniej piszący się np. „Stanisław z Laskowa” czy „Jan z Chajęt” z czasem przyjęli nazwiska od swoich rodowych siedzib. Ta kolejność wydarzeń wyjaśnia też, dlaczego aż trzy rody – Laskowcy, Karpińscy i Chajęccy – pieczętowały się tym samym herbem. Wychodziły one z tego samego pnia, od tych samych przodków, których ślady znajdujemy na kartach historii w I poł. XV wieku.

Nie ma też dzisiaj wątpliwości, że choć w późnym średniowieczu Dąbrówka, jako siedziba parafii, stanowiła centrum duchowe i kulturowe dla najbliższej okolicy, to najważniejsi uczestnicy zapisanej wówczas historii wywodzili się z wyżej wskazanych rodów.

Najpotężniejszy był ród herbowy Korabitów – a początkowo większość ich wsi nosiła dwuczłonowe nazwy wskazujące, że była to tzw. okolica szlachecka. Możemy to prześledzić na załączonej mapce (stan z II poł. XVI w.; rekonstrukcja z 1973 r.). Jej odczyt potwierdza dane, które uzyskaliśmy ze źródeł zachowanych z XV i XVI w. oraz ich odpisów. Pierwotną siedzibą przybyłych na te ziemie Korabitów było Laskowo (dziś Lasków), które z czasem rozrosło się o kolejne przysiółki. Główna gałąź rodu dała początek rodzinie Laskowskich, a z gałęzi bocznych wyszli Karpińscy i Chajęccy. Te trzy rodziny (wychodzące z jednego rodu herbowego i od wspólnych przodków) najmocniej zaznaczyły się w historii tutejszych ziem. Co ciekawe – co najmniej do rozbiorów te trzy rodziny przechowały pamięć o wspólnym pochodzeniu, a przypominał im o tym herb rodowy Korab. W tamtym czasie wśród szlachty była to bowiem wiedza powszechnie znana – to że jeden ród herbowy rodził różne nazwiska. Jak i to, że kolejni właściciele jednej wsi pochodzący z różnych rodów herbowych (np. Mikołaj z Dąbrówki herbu Dąbrowa, jak również Stefan z Dąbrówki herbu Pomian) mogli z czasem przyjąć to samo nazwisko.

LASKOWSCY herbu KORAB

– właściciele kilkunastu wsi, założyciele i fundatorzy parafii w Dąbrówce

Ich nazwisko jest notowane od 1415 r., od nazw miejscowych typu Laskowo, Laskowiec. Wiele gniazd w Polsce, ale bodaj największe znajduje się na terenie gm. Dąbrówka. Była nim dawna okolica szlachecka Laskowo (jedyna w naszych stronach), na którą składały się wsie Laskowo-Głuche, Laskowo-Wszebory, Laskowo-Trojany, Laskowo-Karpino, Laskowo-Chrościele, Laskowo-Zaścienie, Laskowo-Kozły, Jakuszewo-Laskowo. W tym przypadku łatwo można wskazać protoplastów rodu Laskowskich, którzy pojawiają się na kartach historii 599 lat temu. Oto 31 października 1415 r. Stanisław z Sokołowa w ziemi czerskiej sprzedał swoje działki w Laskowie innym dziedzicom tegoż Sokołowa. W 1417 r. znajdujemy w źródłach Mikołaja i Jakusza (por. późniejsze Laskowo-Jakuszewo) z Laskowa w pow. kamienieckim ziemi nurskiej, którzy z czasem przyjęli nazwisko Laskowski od swojego rodowego gniazda (później część jako Karpińscy od wsi Laskowo-Karpino). Co ciekawe, zarówno późniejsi Sokołowscy z Sokołowa w ziemi czerskiej i Laskowscy z Laskowa w ziemi nurskiej pieczętowali się tym samym herbem Korab, a zatem wywodzili się z tego samego rodu herbowego, którego członkowie z czasem przyjęli różne nazwiska. 150 lat później, w II poł. XVI wieku, Laskowscy poza swoim gniazdem posiadali także: Georgius (Jerzy) Laskowski - Mokłą Wieś, Fiukały i część Lipin; Petrus (Piotr) Laskowski -

Jarzębią Łąkę, Dębinki i Mętnów (dziś nieistniejąca wieś, zapewne zachodnia część Kicin). W różnych okresach Laskowscy byli właścicielami kilkunastu, a być może i ponad 20 wsi na terenie dzisiejszych gmin Dąbrówka, Klembów, Zabrodzie i Tłuszcz, w tym parafialne Postoliska. Ponadto także osadę Targowe (dziś Targówek w Warszawie) kupioną w 1473 r. przez Wojciecha Laskowskiego, późniejszego starostę nurskiego. Kim był starosta nurski? Namiestnikiem księcia mazowieckiego dla całej ziemi nurskiej składającej się z powiatów: nurskiego, ostrowskiego i kamieńczykowskiego – to obszar obejmujący większą część dzisiejszych powiatów: ostrowskiego i wyszkowskiego i znaczne części powiatów wołomińskiego i pułtuskiego! Ten sam Wojciech w 1482 r. został skarbnikiem warszawskim. On i jego bracia: Piotr (koniuszy książęcy) i Wit – dziedzice Laskowa, otrzymali w 1477 r. różne przywileje od księcia Bolesława V. 100 lat później Paweł Laskowski z Targowego jest cześnikiem nurskim... Wiemy też ze źródeł, jakimi przywilejami obdarzał księżę mazowiecki Laskowskich. Ww. starosta nurski w 1487 roku pobierał w całości cło wodne i lądowe na przeprawie (rzecznej i granicznej lądowej) w Nurze na granicy ziemi nurskiej i Podlasia należącego do Wielkiego Księstwa Litewskiego.

Laskowskich spotykamy wielokrotnie jako strony w transakcjach majątkowych w XV-XVIII wieku, ale są też zapiski o ich sprawach sądowych. Oto w 1469 r. Dobiesław kmieć z Bródna pozywa Jakusza z Laskowa o zatrzymanie konia, sprzedanego kmieciowi z Kuligowa, a w 1507 r. Dorota z Laskowa wnosi o separację z mężem...

Jerzy Laskowski z Laskowa był podkomorzym u prymasa Łaskiego (1530 r.), a wśród studentów krakowskich znajdujemy Wawrzyńca (1570) i Jana (1579) z Laskowa. Wawrzyniec (Laurentius) Laskowski z Dębinek i Mokrej Wsi był pisarzem ziemskim warszawskim (1577) i deputatem na Trybunał Lubelski (1584). Mikołaj był starostą wyszkowskim (1598)... Wśród Laskowskich spotykamy w XVI-XVII wieku wielu starostów, cześników, mieczników, sędziów. W 1832 roku porucznik Piotr Laskowski h. Korab został skazany za udział w powstaniu listopadowym na zsyłkę na Syberię, skąd już nie powrócił.

Różni Laskowscy w Polsce pieczętowali się aż 10 różnymi herbami, ale tutejsi byli h. Korab, o czym zaświadczaają liczne źródła historyczne i herbarze.

CHAJĘCCY herbu KORAB

**- właściciele Chajęt, Woli Rasztowskiej, Guzowatki i Ślęzan;
dobrodzieje par. w Dąbrówce**

Nazwisko notowane od 1578 r. od nazwy miejscowej Chajęty w powiecie kamienieckim ziemi nurskiej (ob. Gmina Dąbrówka), boczna gałąź Korabitów, z których wyszli też

Laskowscy i Karpińscy. W 1578 r. Chajęty należały do braci Macieja, Stanisława i Mateusza Chajęckich. Dobra te jednak w XVII w. sprzedano, a główna gałąź rodu na powrót przeniosła się do ziemi czerskiej, skąd wyszli dwa wieki wcześniej ich przodkowie. W 1640 Stanisław Chajęcki, pan na Chajętach i Ślęzanach sprzedał część swoich dóbr Wolińskim z Woli Raszowskiej i Klembowa. Antoni i Stanisław Chajęccy brali udział w elekcji króla Jana Kazimierza w 1648 r. Andrzej, Jakub, Jan i Paweł Chajęccy brali udział w elekcji Augusta II Mocnego w 1697 r. Chajęccy piastowali też w Rzeczypospolitej Obojga Narodów liczne godności i urzędy, ale dotyczyło to tej gałęzi rodziny, która poszła do ziemi czerskiej. Ostatnich Chajęckich jako właścicieli ziemskich na tym terenie spotykamy w poł. XIX wieku, gdy sprzedają swój majątek w Ślęzanach Janowi von Egertowi.

KARPIŃSCY herbu KORAB

- właściciele Karpina, wydali wielu ważnych Polaków w dawnej Rzeczypospolitej

Nazwisko notowane od 1471 r. od nazwy miejscowej Karpino (ob. Karpin) w powiecie kamienieckim ziemi nurskiej (ob. Gmina Dąbrówka). Z tych szła Dorota, która ok. 1610 r. została pierwszą przeoryszą Benedyktynek w Sandomierzu, a Paweł Aleksander Karpiński – rotmistrz królewski Władysława IV Wazy w 1629 r. kupił Wołunin (Wołomin) od Gadomskiego. Jan Karpiński był doktorem filozofii (1648) a Błażej – bakałarzem (1712) na Uniwersytecie Krakowskim. Piotr Karpiński brał udział w elekcji Augusta II Mocnego, a Piotr Korneli był rektorem Pijarów w Górze w 1761 r. Ponad wszelką wątpliwość z naszych Karpińskich, ale gałęzi osiadłej w powiecie kołomyjskim, narodził się Franciszek Karpiński - polski poeta epoki oświecenia, pamiętnikarz, dramatopisarz, tłumacz, publicysta, moralista, twórca i główny przedstawiciel nurtu sentymentalnego w polskiej liryce, autor „Pieśni nabożnych”, wśród których znajdujemy m.in. „Kiedy ranne wstają zorze”, „Wszystkie nasze dzienne sprawy” oraz jedną z najpiękniejszych polskich kolęd - „Bóg się rodzi”. O tym, że poeta pochodził z Karpińskich spod Dąbrówki świadczą zarówno wywody genealogiczne, jak również fakt, że na otrzymanych od króla Stanisława Augusta Poniatowskiego gruntach poeta na surowym korzeniu zbudował osadę Karpino, noszącą tę samą nazwę, co nasze Karpino (obecnie Karpin).